

Pèrdua de *-d-* intervocàlica en el sufix *-ada* (ALDC, II, 225. *La criada*, 438. *La teulada*; I, 114. *La bufetada*)

(Tractant-se d'un mapa fonètic relatiu al tractament de la *-d-* del sufix *-ada*, hem prescindit d'altres mots referents a 'criada' com *minyona*, *mossa*, *majordoma*, *jornalera*, *faenera*, *fadrina*, *servienta*, *haciendera*, etc.)

La *-t-* intervocàlica del llatí vulgar es va sonoritzar en *-d-* en català (*CATÈNA* > *cadena*), com a la major part de les llengües de la Romània occidental. Però en els parlars valencians té una tendència a perdre's, amb intensitat diferent

segons els contextos. Així el segment *-ada* (< llat. *-ATA*), esdevé *-à* (*criada* > *crià*, *teulada* > *teulà*, etc.) en una època relativament tardana i comprèn l'àrea més extensa d'aquesta pèrdua; veg. els mapes de *destral* (mapa 115), *mocador* (mapa 117), *cadira* (mapa 118) i *didal* (mapa 119). Notem l'alternança *-ada/-à* en algunes localitats com la 138, 142 i 144 i el rotacisme en *-ara* de l'alguerès d'acord amb una llei fonètica de l'alguerès influït pel sard.

